

# РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. Бургас, 08.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта  
година в следния състав:

Председател: ТОДОР Д. МИТЕВ

при участието на секретаря ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА  
като разгледа докладваното от ТОДОР Д. МИТЕВ Административно  
наказателно дело № 20242120200483 по описа за 2024 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на Н. М. Я., ЕГН: \*\*\*\*\*, чрез адв. \*  
от АК-Бургас, против Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия Г № \*, издаден от  
ОДМВР-Бургас, с който за нарушение по чл. 483, ал.1, т. 1 КЗ, вр. с чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638,  
ал.1, т. 1 КЗ, вр. с чл. 461, т. 1 КЗ на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 250 лева.

С жалбата се посочва, че атакуваният ЕФ е незаконосъобразен, тъй като е имало  
валидна застраховка за автомобила.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от  
адв. \*, който моли за отмяна на фиша.

Административнонаказващият орган, надлежно призован, не изпраща представител.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките срока за обжалване, тъй като видно  
от отбелязването на л. 12 фишът е връчен на жалбоподателя на 11.01.2024 г., а жалбата е  
подадена на 19.01.2024 г. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу  
подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява  
**процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след  
като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си  
по съдебния контрол намира за установено следното:

На жалбоподателя бил съставен ЕФ Серия Г № \* на ОДМВР-гр.Бургас за това, че на  
„...09.03.2022 г., в 14:54 часа в гр. Бургас бул. \* срещу \* ж.к. \* към кръстовище с ул. \* при  
максимално допустима скорост за движение в населено място до 50 км/ч. Отчетен толеранс  
от минус 3% на измерената скорост. Установено с ПСКС ARH CAM S1.. С АТСС е  
установено управление на МПС, регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, за  
което собственикът не е сключил задължителна застраховка с МПС \* 5 ДР вид ЛЕК

АВТОМОБИЛ с регистрационен номер \* е установено нарушение на Кодекса за застраховането (КЗ)...“. Твърдяното нарушение било заснето с автоматизирано техническо средство № 120сс68. С фиша за нарушение по чл. 483, ал.1, т. 1 КЗ, вр. с чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал.1, т. 2 КЗ, вр. с чл. 461, т. 1 КЗ на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 250 лева.

Към 09.03.2022 г. за МПС \* 5 ДР с регистрационен номер \* имало сключена действаща застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно полица № BG/30/121003336666.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие, че в конкретния случай са налице нарушения при издаването ЕФ.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП електронният фиш трябва да съдържа териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, **описание на нарушението**, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Казано по друг начин – въпреки облекчената процедура по санкциониране с ЕФ, все пак, за да може законосъобразно да бъде издаден ЕФ, в същия следва освен всичко останало да бъде извършено пълно, точно и ясно описание на извършеното нарушение и нарушените правни норми и на кого и каква санкция се налага. В конкретния случай настоящият състав счита, че това условие не е изпълнено и то до степен, налагаща отмяна на ЕФ. Това е така по следните причини.

На първо място, видно е че във фиша са описани признаци от съставите на две нарушения- на нарушение на режима на скоростта по чл. 21 от ЗДвП и за управление на МПС без сключена застраховка по чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1 от КЗ. Още от тук по мнение на съда се затруднява правото на защита на жалбоподателя, тъй като не става ясно какъв е предметът на доказване и кои точно са съставомерните факти. Тази неяснота още повече се засилва от факта, че по делото са приложени множество доказателства, свързани с извършено нарушение на режима на скоростта. На второ място, вмененото във вина нарушение не е описано с всички елементи. Докато за нарушението на режима на скоростта може безспорно да се заключи, че същото е извършено на посоченото място, дата и час, то за нарушението по чл. 638, ал. 4 КЗ може само да се предполага, че касае за ангажиране на отговорността на собственика за управление без застраховка на същите дата, място и час. Друга непълнота при описанието на нарушението по чл. 638, ал. 4 от КЗ е, че изобщо не е описано какво задължително не е било сключено. Както бе посочено по-горе в

електронният фиш е записано, че „...е установено управление на МПС, регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка с МПС \*...“, без обаче да е записано, че се касае за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, за която именно говори чл. 638, ал. 4 от КЗ.

Следва да се има предвид, че е недопустимо волята на АНО да бъде извличана по пътя на формалната или правна логика или по тълкувателен път. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните, и в твърде сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Правоприлагането по принцип и в частност административнонаказателното такова, не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. При липса на конкретно и ясно описание на деянието в ЕФ, той страда от съществен порок – липса на реквизит от императивно посоченото съдържание, което пък от своя страна налага отмяна на санкционния акт.

Извън посоченото, липсват доказателства за годността на техническото средство. Във фиша е записано, че същото е с номер 120сс68, докато на представения протокол за проверка на л. 8 е записан фабричен номер 11743D1, което води до извод за недоказаност на твърдяното нарушение.

Накрая, видно от изисканата от Гаранционен фонд справка за процесния лек автомобил на л. 25, към посочената във фиша дата е била налице активна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, което е второ основание да се приеме, че обжалваният фиш е и материално незаконосъобразен.

С оглед всичко гореописано, настоящият състав счита, че електронният фиш следва да се отмени, поради процесуална незаконосъобразност.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен договор за правна защита (л. 16), в които е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 250 лв. По делото не е направено възражение за прекомерност, а съгласно закона, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Предвид на това, адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в поискания размер. Доколкото се прилага чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на актове отговаря юридическото лице, представлявано от органа, издал акта, съдът намира, че следва да осъди ОДМВР-Бургас да заплати сторените в настоящото производство разноски по съображенията, изложени по-горе.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия Г № \*, издаден от ОДМВР-Бургас, с който за нарушение по чл. 483, ал.1, т. 1 КЗ, вр. с чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал.1, т. 1 КЗ, вр. с чл. 461, т. 1 КЗ на Н. М. Я., ЕГН: \*\*\*\*\*, е наложена „глоба“ в размер на 250 лева.

**ОСЪЖДА** ОДМВР-Бургас да заплати на Н. М. Я., ЕГН: \*\*\*\*\*, съдебно-деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 250 (двеста и петдесет) лева.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

**Съдия при Районен съд – Бургас:** \_\_\_\_\_